

РЕШЕНИЕ

№ 6688

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6389** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 20005541 от 19. 01. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г., Софийски районен съд, НО - 10 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-386 / 15. 07. 2020 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на „Ленно Глобъл Адвайзъри” ЕАД, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 221, ал. 8, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, за нарушение на чл. 3, ал. 1, във вр. с ал. 6 от Наредба № 23 от 08. 02. 2006 г. за условията и реда за оценка на клиентските активи.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на Комисията за финансов надзор, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. От страна на КФН е депозирана и частна жалба срещу Определение № 20041531 от 10. 06. 2022 г. по същото дело, с което е оставено без уважение искането на касатора за изменение на постановеното решение в частта му за разноските.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа и двете жалби по изложените в тях съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението

на СРС, както и постановеното определение. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави възражение за изтекла абсолютна погасителна давност. Претендира присъждане на разноските по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град счита, че следва да се остави в сила решението на районния съд, без да се разглежда делото по същество.

В наказателното постановление, изрично се сочи, че нарушението е извършено на 13. 02. 2018 г. Към датата на съдебното заседание на настоящата инстанция са изминали повече от четири години и половина от посочената дата на извършване на твърдяното административно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административнонаказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК.

По посочените причини намира приложение разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, вр. 80, ал. 1, т. 5 от НК и конкретното административнонаказателно преследване е погасено с изтичането на срок от четири години и половина от извършване на нарушението, независимо от спирането или прекъсването на давността.

С изтичане на давностния срок, се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание.

Предвид изложеното решението на СРС следва да се остави в сила, макар и да не е обсъждано по същество извършено ли е или не соченото административно нарушение, доколкото с това решение е отменено издаденото НП.

Касационната инстанция намира за основателна обаче подадената частна жалба срещу Определение № 20041531 от 10. 06. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г. на СРС.

С цитираното определение е оставена без уважение молбата на пълномощник на КФН за изменение на решение № 20005541 от 19. 01. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г., в частта в която е осъдена КФН да заплати на СРС направените по делото разноски.

Видно е, че в хода на въззивното производство е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, като е определено възнаграждение за вещото лице, съобразно приложената справка – декларация, в размер на 1014 лв., както и за допълнителна експертиза в размер на 136, 50 лв.

С оспореното пред настоящата инстанция решение е отменено издаденото НП, поради което разноските в размер на 1150,50 лв., както и 5 лв. за служебното издаване на изпълнителен лист са възложени на КФН.

В подадената частна жалба се твърди, че административнонаказващият орган не дължи разноски за вещи лица и същите следвало да се посрещнат от сумите предвидени в бюджета на съда.

Съдът намира, че в случая неправилно от страна на районния съд е приложена разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК и са възложени разноските на органа издал отменения акт.

На основание чл. 84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване

на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

Съгласно чл. 190, ал. 1 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата, а разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия до съда, се възлагат на частния тъжител.

В конкретния случай, след като е отменено издаденото НП, няма основание да се приложат правилата на АПК, касаещи разноските, а следва да се приложат тези по НПК, предвид изричната разпоредба на чл. 84 от ЗАНН.

Доколкото обвинението не е доказано, разноските остават за сметка на държавата, в случая за сметка на бюджета на съда, от който са изплатени. В този смисъл е ТР № 2/03.06.2009 г., постановено по ТД № 7/2008 г. на ВАС, където изрично се сочи разпоредбата на чл. 190, ал. 1 от НПК (чл. 170, ал. 1 от НПК отм.) съгласно която, когато подсъдимият бъде признат за невинен, разноските остават за сметка на държавата, се отнася за направените разноски по обвинението за свидетели и вещи лица, посрещнати от сумите, предвидени в бюджета на съда.

Предвид изложеното частната жалба е основателна и следва да се отмени Определение № 20041531 от 10. 06. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г. на СРС, както и постановеното решение, в частта, в която е осъдена КФН да заплати направените по делото разноски за експертиза и за служебното издаване на изпълнителен лист.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение, съдът намира същото за основателно на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Определение № 20041531 от 10. 06. 2022 г., както и Решение № 20005541 от 19. 01. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г., В ЧАСТТА в която е осъдена Комисията за финансов надзор да заплати на СРС направените по делото разноски за вещо лице за сумата от 1150,50 лв. и 5 лв. за служебното издаване на изпълнителен лист.

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20005541 от 19. 01. 2022 г. по НАХД № 10568 / 2020 г. на Софийски районен съд-Наказателно отделение, 10-ти състав, В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор, [населено място], [улица], да заплати на „Одесос 33“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], като правопреемник на „Ленно Глобъл Адвайзъри“ ЕАД, направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

